

[Leif Hermann]

præcis det centrale styringsinstrument, der skulle sikre, at dette formål kan opfyldes.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg bad ministeren om at forklare mig, hvor den administrative forenkling lå i dette lovforslag. Ministeren kom med nogle udtalelser, men dem vil jeg ikke betragte som argumenter for, at der reelt er tale om en administrativ forenkling. Jeg tror heller ikke, at ministeren ved nærmere overvejelse kan nå frem til, at der foreligger nogen administrativ forenkling.

Der er reelt tale om en svækkelse af styringsinstrumentet, og det er beklageligt, at miljøministeren overhovedet vil tage ansvaret for det, men det forstår jeg altså at ministeren vil. Det er der nok en eller anden speciel forklaring på.

Det fremstilles også af ministeren som et forslag, der skulle være specielt fremmende for en bevaring af landsbymiljøerne, men hvordan han kan nå frem til det, har jeg sandelig svært ved at forstå. De fleste af de nedlagte landbrugsejendomme, der overhovedet kan komme på tale i denne sammenhæng, ligger jo ikke inde i landsbyerne, de ligger ude i det åbne land. Hvordan skulle det overhovedet kunne medvirke til at fremme landsbymiljøet? Forestiller man sig, at når der placeres en håndværksvirksomhed eller en lille industrivirksomhed i en nedlagt landbrugsejendom ude i det åbne land, så flytter de arbejdere, der f.eks. skal derud, fra de lidt større provinsbyer for at komme til at bo i landsbyen? Er det det, der er overvejsen? Umiddelbart er det svært for sådan et nogenlunde almindeligt tænkende menneske som mig selv at forstå, at dette overhovedet kan være nogen inspiration.

Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det er den almindelige gamle radikale tæppehandlerregel – som vi så tit og ofte er stødt på i skattelovgivningen – der er dukket op. Når vi var ved at have nogenlunde styr på tingene og havde fået en nogenlunde fornuftig lovgivning strikket sammen, kom der en eller anden radikal tæppehandler, eller hvad det nu kunne være, som sagde: dette er et problem for mig. Og derfor skulle vi sandt for dyden – undskyld, det kan jeg vist ikke tillade mig at sige – derfor skulle vi bruge vores

tid på at finde en eller anden speciel regel frem, der kunne sikre, at lige bestemt denne radikale tæppehandlerregel blev undtaget fra loven. Det er præcis det samme princip, der lægges op til her.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg skal benytte denne korte bemærkning til at takke for udnævnelsen til tæppehandler. Jeg har haft mange erhverv i min tilværelse, men dette har jeg ikke prøvet før.

Jeg skylder naturligvis hr. Leif Hermann en undskyldning, fordi jeg ikke svarede på hans spørgsmål, men det har sin grund. Jeg troede egentlig, hr. Leif Hermann havde hørt efter, hvad jeg sagde ved første behandling, så jeg ikke behøvede at gentage det.

Der er rent faktisk forskel på at skulle indgive en ansøgning til en, som jeg dengang sagde, måske lidt vrangvillig administration – og jeg kan sådan set bekræfte det, for det har jeg fået at vide mange gange senere – og så at kunne anmelde, at man tager nogle bygninger i brug, hvor kommunen så har 14 dage til at give besked om, hvordan det kan lade sig gøre.

Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at formålet med loven selvfølgelig fortsat eksisterer, men et af formålene for Det Radikale Venstre er faktisk også at forsøge at bevare livet på landet.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Man får vel håbe, at hr. Hjortnæs er en enlig svale, for hvis det, hr. Hjortnæs gav udtryk for her som Socialdemokratiets ordfører, gælder hele Socialdemokratiet, går der lige pludselig et lys op for mig.

Jeg vil da gerne prøve at svare på de spørgsmål, hr. Hjortnæs stillede. Hr. Hjortnæs sagde: at der placeres en familie ude i det åbne land i en nedlagt bondeejendom, hvordan kan det gavne landsbymiljøet? Hr. Hjortnæs nikkede, så har jeg opfattet det rigtigt. Det kan det, for det kunne jo være, at familien ville have bopæl dér, og at den havde skolesøgende børn; så var der måske børn nok til skolen, og det kunne jo også være, at de ville handle lidt hos købmanden, så kunne købmanden blive der. Det kunne være, at de, når der var rund fødselsdag eller jubilæ-